

BANDA

**CONCERT
EXTRAORDINARI**

30 DE DESEMBRE

SALA 1 PAU CASALS

CAP D'ANY

AMB GERSHWIN

ALBERT GUINOVART

I PASCUAL-VILAPLANA

BANDA MUNICIPAL DE BARCELONA

PROGRAMA DE MÀ

GEORGE GERSHWIN

(Nova York 1898 – 1937)

CONCERT PER A PIANO EN FA MAJOR

(1925) – Arranjament de Martín Jorge – 31'

I. Allegro

II. Adagio – Andante con moto

III. Allegro agitato

PAUSA 20'

GEORGE GERSHWIN

ALBERT GUINOVART (Barcelona 1962)

I LOVE RHYTHM

Suite de temes de Gershwin (2019) – 8'

Fascinating rythm – Someone to watch over me – Love is sweeping the country – Mine – Love is here to stay – I got rythm

GEORGE GERSHWIN

THE PORGY AND BESS COLLECTION

(1935) – Arranjament de Marcel Peeters – 20’

Introducció – Summertime – Oh, I got plenty of nothing – Bess, you is my woman now – Oh, I can’t sit down – It ain’t necessarily so – Acte II, Escena III – Acte III, Escena III – Sleeping Negro – I loves you, Porgy – Oh, Lawd I’m on my way – Finale

BANDA MUNICIPAL DE BARCELONA

ALBERT GUINOVART, PIANO

JOSÉ R. PASCUAL-VILAPLANA, DIRECCIÓ

CLARINETS José Miguel Micó, solista / Natàlia Zanón, solista / Joana Altadill / Eduard Betes / Valeria Conti / Montserrat Margalef / Manuel Martínez / José Joaquín Sánchez / Antonio Santos / Joan Tormo / Alexandre Escrivà* / Ferran Garcerà* / Maria Rubio* / Clara Vilanova* / Javier Vilaplana, requint / Martí Guasteví, clarinet alt / José Vicente Montesinos, clarinet baix
SAXÒFONS Maurici Esteller, soprano / Dani Molina, alt solista / Armand Franco, tenor / Ernest Orts*, tenor / Àlex Pons*, baríton **FLAUTES** Carme Arrufat / Ana Belén Sánchez* / Paula Martínez, flautí **OBOÈS** Pilar Bosque, solista / David Perpiñán / Carla Suárez, corn anglès **FAGOTS** Daniel Ortuño, solista / Xavier Cervera **TROMPES** Oleguer Bertran, solista / Clàudia Cobos, solista / German Izquierdo / Miguel Zapata / Jordi Guasp* **TROMPETES I FISCORNS** Patricio Soler, solista / Maurici Albàs / Santiago Gozálbez / Jesús Pascual / José Joaquín Salvador / Susana Marco* **TROMBONS** Emilio Almenar / Francesc Ivars / Héctor Penades / Francisco Palacios, baix **BOMBARDINS** Rubén Zuriaga, solista / David Pantín **TUBES** Toni Chelvi, solista / Francisco Javier Molina **CONTRABAIXOS** Enric Boixadós / Noemí Molinero **TIMBALES** Ferran Carceller, solista **PERCUSSIÓ** Mateu Caballé, solista / Ferran Armengol / Alejandro Llorens / Mario Garcia* / Vicent Català* **ARPA** Laura Boschetti*

DIRECTOR TÈCNIC Joan Xicola

COORDINADORA EXECUTIVA Susanna Gamisel

ENCARREGADA DE LA BANDA Montserrat Margalef

ARXIVER Àlex Fernández

SERVEIS AUXILIARS Airun Serveis Culturals

* Col·laborador/a

COMENTARI

per José R. Pascual-Vilaplana

El fet artístic és sempre una combinació equilibrada entre la intuïció i la destresa tècnica. Com deia Plató al seu diàleg *Ío*, l'ànima de l'artista ha de saber equilibrar la passió i la raó. La vida i l'obra de George Gershwin (Brooklyn, 1898 – Beverly Hills, 1937) són un clar exemple d'aquesta simbiosi. El jove Jacob Gershovitz (nom original de Gershwin) va començar de manera autodidacta a fer música amb el piano de la seva casa natal d'origen jueu. El seu primer mestre li va fer descobrir les partitures de Liszt, Chopin o Debussy. Tanmateix, prompte deixà els estudis per enllestir la seua ànsia creativa amb la composició de comèdies musicals per a Broadway en companyia del seu germà Ira Gershwin (1896-1983), el qual li escrivia les lletres per a diverses cançons i espectacles: *Girl Crazy*; *Lady, Be Good!*... En 1924, escrivia un dels seus majors èxits: *Rhapsody in Blue*. Aquesta obra despertà la polèmica entre el classicisme i el jazz; tanmateix, aviat es convertiria en una partitura interpretada per les millors orquestres i pels solistes de piano més importants. L'èxit, però, no acomodà un Gershwin conscient de les seues mancances tècniques a l'hora de compondre. Cercà l'ajuda de grans músics, tot i que, segons la crítica, molts d'ells no volgueren instruir-lo, precisament, per no destruir la seua innata intuïció. Es diu que Ravel digué a Gershwin: «Si li done classes, perdrà la seua gran espontaneïtat melòdica per a compondre en un mal estil ravelià. Per què vol ser un Ravel de segona, quan pot ser un Gershwin de primera?»

El concert de Cap d'Any de la BM de Barcelona vol ser un homenatge a la figura de Gershwin en què gaudirem de la col·laboració com a solista d'un dels músics catalans que, a l'igual del compositor americà, ha fet del piano i de la creació musical la seua vida: el prestigiós mestre Albert Guinovart. Començarem escoltant el *Concert in F* per a piano i orquestra en versió per a piano i banda del mestre uruguaià Martín Jorge (director de la Banda Simfònica de Montevideo). Aquesta brillant partitura fou un encàrrec del director d'orquestra Walter Damrosch (1862-1950), en 1924, un dia després d'haver escoltat *Rhapsody in Blue* amb Gershwin al piano a l'Æolian Hall de Nova York, dins de l'espectacle anomenat *An Experiment in Modern Music*. Damrosch demanà a Gershwin la composició d'un concert per a piano a l'estil clàssic per ser estrenat amb l'Orquestra Simfònica de Nova York, de la qual n'era titular. D'aquesta guisa naixia aquest concert anomenat, inicialment, *New York Concert* i que evidencia una clara evolució tècnica tant en el terreny compositiu com en el d'orquestració. Es diu que el prestigiós compositor anglès William Walton va manifestar la seua admiració per la manera d'orquestrar de Gershwin en aquesta obra. Abans de l'estrena oficial, Gershwin organitzà i pagà una orquestra per interpretar-lo davant Damrosch, qui li aconsellà alguns canvis. En aquesta audició, Gershwin manifestà la seua queixa davant alguns músics que no sabien interpretar l'estil jazz com ell requeria. La partitura s'ha convertit en tot un símbol de la fusió entre la música simfònica i el jazz.

En 1930, Gershwin arranjava una cançó lenta que havia escrit per a *Treasure Girl* (1928) d'una manera molt més viva i dinàmica anomenada "I Got Rhythm". Inclosa al musical *Girl Crazy*, prompte es consideraria una de les pàgines més brillants i famoses de l'autor novaiorquès i es convertiria en un estàndard de la cançó jazz. El mestre Guinovart utilitza aquesta coneguda melodia, juntament amb altres cançons de Gershwin, per construir la seua *I Love Rhythm*; una

fantasia per a piano i banda (amb arranjament de l'original per a piano i orquestra de 2007 fet pel mateix Guinovart). El diàleg del piano amb el conjunt orquestral manifesta el gran bagatge estilístic de Gershwin revestit ací amb la colorista paleta instrumental de l'autor català.

El jazz i les seues variants foren elements de base per a la creació musical de Gershwin, qui no dubtà a emprar aquestes eines en el, de vegades, tancat i elitista món de l'òpera. En 1935, estrenava l'encisadora *Porgy and Bess*, una òpera amb llibret d'Ira Gershwin i de DuBose Heyward. Ambientada a Charleston (Carolina del Nord), l'acció ens presenta la vida de la comunitat negra d'aquells anys a través de la història de Porgy, un home invàlid que desitja l'amor de Bess i que la vol protegir dels suburbis socials de prostitució i drogues. La música d'aquesta partitura s'ha convertit en tot un exemple de l'òpera moderna d'inicis del segle XX. Avui n'escoltarem una suite per a banda elaborada pel mestre belga Marcel Peeters (1926-2020), un prestigiós compositor i arranjador que va treballar per a artistes de la talla de Sacha Distel o Plácido Domingo.

La música no sap d'estils ni de fronteres per fer-se evident. Gershwin va saber demostrar que la fusió d'estils enriqueix el llenguatge sonor i li aportava tot un ventall de possibilitats expressives i artístiques. Albert Guinovart i la BMB volem celebrar el Cap d'Any reivindicant aquesta heterogeneïtat en la creació artística. Perquè la música està per damunt d'estrats i de classificacions i sempre evidencia la seua essència de forma nueta i sincera. Per molts anys.

PRINCIPAL MITJÀ PATROCINADOR

EL PUNT AVUI+